

บทที่ 4

สภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกรร่อนูบาลปลูกทุ้งทุ้งาคำที่อำเภอเมืองชลบุรี

จังหวัดชลบุรีเป็นแหล่งที่มีการร่อนูบาลปลูกทุ้งทุ้งาคำที่สำคัญของประเทศ อำเภอเมืองชลบุรี ตั้งอยู่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกของอ่าวไทย ทิศเหนือจดอำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ทิศใต้จดอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี ทิศตะวันตกจดอ่าวไทย และทิศตะวันออกจดอำเภอพานทอง และอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี อำเภอเมืองชลบุรี มีพื้นที่ประมาณ 225,292 ตารางกิโลเมตร แบ่งการปกครองออกเป็น 18 ตำบล 122 หมู่บ้าน 4 เทศบาลและ 7 สุขาภิบาล แหล่งที่มีการร่อนูบาลปลูกทุ้งทุ้งาคำหนาแน่น ได้แก่ ตำบลแสนสุข ตำบลเหมือง ตำบลอ่างศิลา ซึ่งอยู่บริเวณใกล้ชายฝั่งทะเล จากการสำรวจเกษตรกรที่มีอาชีพการร่อนูบาลปลูกทุ้งทุ้งาคำ ที่อำเภอเมืองจังหวัดชลบุรี จำนวน 212 ราย แยกเป็นฟาร์มขนาดเล็กจำนวน 190 ราย และฟาร์มขนาดใหญ่จำนวน 22 ราย ในการแบ่งขนาดของฟาร์มโดยพิจารณาจากจำนวนการซื้อนอเพเลียสมาทำการผลิตเป็นทุ้งทุ้งในระยะโพสตา (ทุ้งตี) เป็นเกณฑ์ในการแบ่ง โดยที่ฟาร์มขนาดใหญ่จะมีการซื้อนอเพเลียสมาทำการร่อนูบาลจำนวน ตั้งแต่ 15 ล้านตัวขึ้นไป ส่วนฟาร์มขนาดเล็กจะซื้อนอเพเลียสมาทำการร่อนูบาลจำนวนน้อยกว่า 15 ล้านตัว ซึ่งผลการสำรวจมีดังนี้

4.1 เพศและอายุของเกษตรกรที่ร่อนูบาลปลูกทุ้ง

เกษตรกรที่ทำการร่อนูบาลปลูกทุ้ง ส่วนใหญ่เจ้าของฟาร์มจะทำการร่อนูบาลปลูกทุ้งเอง และมีการจ้างแรงงานด้วย อย่างไรก็ตาม เจ้าของฟาร์มก็จะทำการสต็อกดูแลอย่างใกล้ชิด จากตารางที่ 4.1 เกษตรกรที่ทำการร่อนูบาลปลูกทุ้งเป็นกลุ่มคนวัยหนุ่ม ถึงวัยกลางคน ที่มาความสนใจในอาชีพนี้ จากการสำรวจพบว่า ฟาร์มขนาดเล็กเกษตรกรส่วนใหญ่จะมีอายุอยู่ระหว่าง 31-35 ปี เป็นเพศชาย 34 คน และเพศหญิง 24 คน รวมเป็น 58 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 และอีกกลุ่มที่ทำการร่อนูบาลปลูกทุ้งกันมาก รองจากกลุ่มแรกคือ กลุ่มเกษตรกรที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี เป็นเพศชาย 31 คน และเป็นเพศหญิง 8 คน รวมเป็น 39 คนคิดเป็นร้อยละ 20.5 ส่วนฟาร์มขนาดใหญ่เกษตรกรที่ทำการร่อนูบาลปลูกทุ้ง จะมีอายุอยู่ระหว่าง 26-30 ปี เป็นเพศชาย 8 คน ไม่มีเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 36.4 กลุ่มที่เล็กลงมารองลงมาได้แก่ เกษตรกรที่มีอายุระหว่าง 36-40 ปี จากการสำรวจเป็นเพศชาย 7 คน ไม่มีเพศหญิงเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 31.8

ตารางที่ 4.1 เพศและอายุของเกษตรกร จำแนกตามขนาดของฟาร์ม

อายุ (ปี)	ขนาดของฟาร์มที่ทำการอนุบาลกึ่งอุตสาหกรรม							
	ขนาดเล็ก				ขนาดใหญ่			
	ชาย	หญิง	รวม	%	ชาย	หญิง	รวม	%
< 20	8	2	10	5.30	-	-	-	-
21-25	29	-	29	15.30	2	-	2	9.10
26-30	31	8	39	20.50	8	-	8	36.40
31-35	34	24	58	30.50	2	1	3	13.60
36-40	11	8	19	10.00	7	-	7	31.80
46-50	11	9	20	10.50	-	-	-	-
51-55	6	3	9	4.70	-	-	-	-
56-60	3	-	3	1.60	-	-	-	-
> 60	-	1	1	0.50	-	-	-	-
อายุเฉลี่ย	2	-	2	1.10	2	-	2	9.10
รวม	135	55	190	100.00	21	1	22	100.00

ที่มา: จากการสำรวจ

4.2 ระดับการศึกษา

การศึกษาของเกษตรกรที่ทำการอนุบาลกึ่งอุตสาหกรรมนับว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำ และเริ่มมีแนวโน้มว่าจะมีระดับการศึกษาสูงขึ้น จากการสำรวจซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ 4.2 พบว่า ระดับการศึกษาของเกษตรกรที่มีฟาร์มขนาดเล็ก จะมีระดับการศึกษาแค่ประถม 4 มี 76 จำนวน คิดเป็นร้อยละ 40 ของทั้งหมด ในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะเป็นชาวบ้านที่มีอาชีพนี้เป็นหลัก และจากการสำรวจยังพบว่า มีอีกกลุ่มที่มีจำนวนรองลงมาคือ 42 จำนวน คิดเป็นร้อยละ 22.1 จะมีระดับการศึกษาที่ค่อนข้างสูง คือ ระดับ ปวช.จนถึงระดับปริญญาตรี สำหรับฟาร์มขนาดใหญ่ เกษตรกรผู้อนุบาลกึ่งอุตสาหกรรม จะมีการศึกษาระดับประถม 4, มัธยมศึกษา และปริญญาตรี ถึง 7 จำนวน คิดเป็นร้อยละ 31.8 จะเห็นว่าฟาร์มขนาดใหญ่ เกษตรกรจะต้องมีระดับการศึกษาสูงมากขึ้น เนื่องจากจะต้องอาศัยระบบการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่เช่นนั้นอาจจะขาดทุนได้

ตารางที่ 4.2 ระดับการศึกษาของเกษตรกร จำแนกตามขนาดฟาร์ม ปีการผลิต 2538

ระดับการศึกษา	ขนาดของฟาร์มที่ทำการอนุญาตกึ่งอุตสาหกรรม			
	ขนาดเล็ก		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	%	จำนวน	%
ต่ำกว่าประถม 4	19	10.00	-	-
ประถม 4	76	40.00	7	31.80
ประถม 6	30	15.80	1	4.50
มัธยมศึกษา	23	12.10	7	31.80
อื่น ๆ	42	22.10	7	31.80
รวม	190	100.00	22	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

4.3 สถานภาพการถือครองที่ดิน

จากการสำรวจพบว่า (ตารางที่ 4.3) เกษตรกรที่ทำการอนุญาตกึ่งอุตสาหกรรมของฟาร์มขนาดเล็ก มีสถานภาพเป็นเจ้าของที่ดินเองมากกว่าเช่าที่ดินของผู้อื่น กล่าวคือ เป็นเจ้าของที่ดินมี 149 จำนวน คิดเป็นร้อยละ 78.4 และที่เช่าที่ดินทำการอนุญาตกึ่งมี 41 จำนวน คิดเป็นร้อยละ 21.6 ส่วนฟาร์มขนาดใหญ่ เกษตรกรที่ทำการอนุญาตกึ่งอุตสาหกรรม มีสถานภาพเช่าที่ดินทำการอนุญาตกึ่งมากกว่าเป็นเจ้าของที่ดินเอง คือเช่าที่ดินมี 18 จำนวน หรือร้อยละ 81.8 และที่เป็นเจ้าของที่ดินเอง มี 4 จำนวน คิดเป็นร้อยละ 18.2 เหตุที่เช่าที่ดินทำการอนุญาตกึ่งมีมากกว่า เนื่องจากต้องใช้พื้นที่มากในการอนุญาตกึ่ง และเจ้าของคนเดิมมีฟาร์มหลาย ๆ ฟาร์ม ซึ่งแยกไป ตามพื้นที่ต่าง ๆ ที่ขอเช่าจากเกษตรกรที่ทำการอนุญาตกึ่ง (ฟาร์มขนาดเล็ก) ที่ล้มเลิกกิจการแล้ว นั่นเอง

ตารางที่ 4.3 สถานภาพการถือครองที่ดิน จำแนกตามขนาดของฟาร์ม

สถานภาพของการถือครองที่ดิน	ขนาดของฟาร์มที่ทำการอนุบาลกึ่งอุตสาหกรรม			
	ขนาดเล็ก		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	%	จำนวน	%
เจ้าของ	149	78.40	4	18.20
เช่า	41	21.60	18	81.80
รวม	190	100.00	22	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

4.4 เนื้อที่ฟาร์ม

การอนุบาลลูกกึ่งอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่แล้วดำเนินการฟาร์มขนาดเล็กไม่ต้องใช้เนื้อที่มากเท่าไร เนื่องจากบ่ออนุบาลที่เลี้ยงมีขนาดจุประมาณ 2.7 ตัน หรือใช้พื้นที่บ่อละ 1.77 ตารางเมตร ซึ่งจากการสำรวจ (ตารางที่ 4.4 ก) เนื้อที่ของฟาร์มขนาดเล็กส่วนใหญ่จะใช้เนื้อที่ประมาณ 151-200 ตารางวา มีถึงร้อยละ 24.7 รองลงมาจะใช้เนื้อที่อยู่ระหว่าง 50-100 ตารางวา มีถึงร้อยละ 23.2 ในขณะที่ฟาร์มขนาดใหญ่ (ตารางที่ 4.4 ข) ใช้เนื้อที่ในการอนุบาลส่วนใหญ่จะอยู่ระหว่าง 100-500 ตารางวา มีถึงร้อยละ 50.0 รองลงมาจะใช้เนื้อที่ทำการอนุบาลอยู่ในระหว่าง 501-1,000 ตารางวา คิดเป็นร้อยละ 22.7

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.4 ก แสดงเนื้อที่ฟาร์มของฟาร์มขนาดเล็ก

เนื้อที่ฟาร์ม (ตารางวา)	จำนวน	%
1-50	19	10.00
50-100	44	23.20
101-150	18	9.50
151-200	47	24.70
201-250	2	1.10
251-300	17	8.90
301-350	2	1.10
351-400	30	15.80
:		
651-700	2	1.10
701-750	0	0.00
751-800	7	3.70
801-850	0	0.00
851-900	1	0.50
901-950	1	0.50
รวม	190	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

ตารางที่ 4.4 ข แสดงเนื้อที่ของฟาร์มขนาดใหญ่

เนื้อที่ฟาร์ม (ตารางวา)	จำนวน	%
100-500	11	50.00
501-1,000	5	22.70
1,101-1,500	4	18.20
1,501-2,000	2	9.10
รวม	22	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

4.5 แหล่งเงินเพื่อการลงทุน

เงินลงทุนที่เกษตรกรผู้ทำการอนุญาตถูกดึงนำมาใช้ในการดำเนินงานนั้นพอจะสรุปได้ดังนี้ แหล่งเงินทุนจะจำแนกเป็นแหล่งเงินลงทุนเริ่มแรกที่เกษตรกรเริ่มลงทุนไปนั้น ได้มาจากแหล่งใด และแหล่งเงินทุนที่เพิ่มหลังจากที่ได้ลงทุนเริ่มแรกไปแล้วได้มาจากแหล่งใด จากตารางที่ 4.5 พบว่าฟาร์มขนาดเล็กเงินลงทุนเริ่มแรกที่เกษตรกรนำมาใช้ ร้อยละ 52.6 ไม่ได้กู้มาจากแหล่งใด แต่เป็นเงินออมส่วนตัว และร้อยละ 20.0 กู้มาจากธนาคารพาณิชย์ ร้อยละ 11.6 กู้จากญาติ และร้อยละ 10.5 กู้จากเพื่อน นอกจากนั้นกู้มาจาก ธกส.และพ่อค้า คิดเป็นร้อยละ 4.7 และ 0.5 ตามลำดับ ส่วนฟาร์มขนาดใหญ่แหล่งเงินกู้เริ่มแรกส่วนใหญ่ก็มาจากเงินออมส่วนตัวเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 45.5 นอกนั้นกู้จากธนาคารพาณิชย์ เพื่อน และญาติ คิดเป็นร้อยละ 22.7, 22.3 และ 4.5 ตามลำดับ สำหรับเงินกู้ที่เพิ่มขึ้นจากเดิมของฟาร์มขนาดเล็ก พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ได้ทำการลงทุนเพิ่มคิดเป็นร้อยละ 49.5 ทั้งนี้เพราะช่วงที่ทำการสำรวจนั้น การอนุญาตถูกดึงมีปัญหาเกิดจากน้ำเสีย ทำให้ผลผลิตไม่ดี แต่บางฟาร์มก็ยังสามารถอนุญาตต่อไปได้ดี ซึ่งแหล่งเงินลงทุนเพิ่มมาจากเงินออมส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 28.9 กู้จากเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 10.5 และกู้จากญาติคิดเป็นร้อยละ 5.3 ในขณะที่ฟาร์มขนาดใหญ่แหล่งเงินกู้เพิ่มของพวกเขาเกษตรกรมาจากธนาคารพาณิชย์และญาติ คิดเป็นร้อยละ 27.3 และเงินออมส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 22.7 ไม่ลงทุนเพิ่มเลยคิดเป็นร้อยละ 13.6 กู้จากเพื่อนร้อยละ 9.1 เป็นต้น

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.5 แหล่งเงินทุนเริ่มแรกและเงินลงทุนเพิ่ม จำแนกตามขนาดของฟาร์ม

แหล่งเงินทุน	ขนาดของฟาร์มที่ทำการอนุญาตปลูกกัญกัญาค้า			
	ขนาดเล็ก		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	%	จำนวน	%
แหล่งเงินทุนเริ่มแรก				
รทศ.	9	4.70	-	-
ร.พาณิชย์	38	20.00	5	22.70
พ่อค้า	1	0.50	-	-
ญาติ	22	11.60	1	4.50
เพื่อน	20	10.50	6	22.30
เงินออมส่วนตัว	100	52.60	10	45.50
รวม	190	100.00	22	100.00
แหล่งเงินทุนเพิ่ม				
ไม่มีการลงทุนเพิ่ม				
	94	49.50	3	13.60
รทศ.	2	1.10	-	-
ร.พาณิชย์	3	1.60	6	27.30
พ่อค้า	6	3.20	-	-
ญาติ	10	5.30	6	27.30
เพื่อน	20	10.50	2	9.10
เงินออมส่วนตัว	55	28.90	5	22.70
รวม	190	100.00	22	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

4.6 ปีที่เริ่มทำการอนุญาตปลูกกัญกัญาค้า

การอนุญาตปลูกกัญกัญาค้ามีมานาน จากการสำรวจปีที่มีการเริ่มทำการอนุญาตปลูกกัญกัญาค้ามากของจังหวัดชลบุรี (ตารางที่ 4.6) จะพบว่า ฟาร์มขนาดเล็กเริ่มมีการอนุญาตปลูกกัญกัญาค้าร้อยละ 3.2 เริ่มอนุญาตกันในปี 2528 ปีที่มีจำนวนฟาร์มอนุญาตปลูกกัญกัญาค้า เพิ่มขึ้นมากได้แก่ปี 2535 คิดเป็นร้อยละ 30.5 รองลงมาได้แก่ ปี 2536 คิดเป็นร้อยละ 20.0 ฟาร์มที่ทำการอนุญาตปลูกกัญกัญาค้า

ขนาดใหญ่ เริ่มทำการอนุญาตกันมากในปี 2536 คิดเป็นร้อยละ 27.3 รองลงมาคือปี 2537 คิดเป็นร้อยละ 22.7

ตารางที่ 4.6 ปีที่เริ่มทำการอนุญาตลูกทุ่งกุลาคำ

ปีที่เริ่มทำการอนุญาต	ขนาดของฟาร์มที่ทำการอนุญาตลูกทุ่งกุลาคำ					
	ขนาดเล็ก		ขนาดใหญ่		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
2528	6	3.20	2	9.10	8	3.77
2529	1	0.50	-	-	1	0.47
2530	20	10.50	2	9.10	22	10.38
2531	2	1.10	3	13.60	5	2.36
2532	9	4.70	1	4.50	10	4.72
2533	3	1.60	1	4.50	4	1.89
2534	10	5.30	-	-	10	4.72
2535	58	30.50	2	9.10	60	28.30
2536	38	20.00	6	27.30	43	20.28
2537	26	13.70	5	22.70	32	15.09
2538	17	8.90	-	-	17	8.02
รวม	190	100.00	22	100.00	212	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

4.7 อาชีพ

อาชีพของผู้ทำการอนุญาตลูกทุ่งกุลาคำ ในเขตอำเภอเมือง จ.ชลบุรี สำรวจแล้ว (ตารางที่ 4.7) พบว่าฟาร์มขนาดเล็ก เกษตรกรที่เลี้ยงลูกทุ่งกุลาคำที่ทำเป็นอาชีพหลักมี 127 จำนวน คิดเป็นร้อยละ 66.5 และไม่ได้ทำการอนุญาตเป็นอาชีพหลักมี 63 จำนวน คิดเป็นร้อยละ 33.2 สำหรับฟาร์มขนาดใหญ่ มี 13 จำนวนหรือร้อยละ 59.1 ที่เกษตรกรทำการอนุญาตลูกทุ่งเป็นอาชีพหลัก และมีเพียง 9 จำนวน หรือร้อยละ 40.9 ที่เกษตรกรไม่ได้ทำการอนุญาตลูกทุ่งกุลาคำเป็นอาชีพหลัก

ตารางที่ 4.7 อาชีพหลักเกษตรกรที่ทำการอนุญาตปลูกกัญกาค้า

อาชีพเสริม	ขนาดของฟาร์มที่ทำการอนุญาตปลูกกัญกาค้า			
	ขนาดเล็ก		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	%	จำนวน	%
ทำการอนุญาตปลูกกัญกาค้า				
เป็นอาชีพหลัก	127	66.80	13	59.10
ไม่ได้ทำการอนุญาตปลูกกัญกาค้า				
เป็นอาชีพหลัก	63	33.20	9	40.90
รวม	190	100.00	22	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

นอกจากนี้ จากการสำรวจยังพบอีกว่าเกษตรกรที่ทำการอนุญาตปลูกกัญกาค้ายังมีการประกอบอาชีพเสริมควบคู่ไปด้วย นอกจากนี้ยังพบว่า ฟาร์มขนาดเล็กเกษตรกรที่ทำการอนุญาตปลูกกัญกาค้าเป็นอาชีพเสริมมีถึง 63 จำนวน คิดเป็นร้อยละ 33.2 เกษตรกรที่มีอาชีพค้าขายเป็นอาชีพเสริมมี 21 จำนวน คิดเป็น ร้อยละ 11.1 รับจ้างทั่วไป 16 จำนวนหรือร้อยละ 8.4 และทำนาอีก 3 จำนวน คิดเป็นร้อยละ 1.6 ส่วนเกษตรกรที่ทำการอนุญาตปลูกกัญกาค้าอย่างเดียวโดยไม่มีอาชีพเสริมเลยมี 87 จำนวน คิดเป็นร้อยละ 45.7 ในขณะที่ฟาร์มขนาดใหญ่มีเกษตรกรที่ทำการอนุญาตปลูกกัญกาค้าอย่างเดียว โดยไม่ได้ประกอบอาชีพอื่นเลยมี 9 จำนวนคิดเป็นร้อยละ 40.9 ส่วนเกษตรกรที่อนุญาตปลูกกัญเป็นอาชีพเสริมมี 9 จำนวน หรือร้อยละ 40.9 และประกอบอาชีพค้าขายเป็นอาชีพเสริมมี 4 จำนวน คิดเป็นร้อยละ 18.2

4.8 แรงงานที่ใช้

แรงงานที่ใช้ในการอนุญาตปลูกกัญกาค้า ได้แยกออกเป็น 2 ประเภท คือ แรงงานของครอบครัว และแรงงานที่จ้าง ซึ่งจากการสำรวจ (ตารางที่ 4.8) พบว่า ฟาร์มขนาดเล็กที่ใช้แรงงานครอบครัวอย่างเดียวนั้นมีถึง 97 ราย โดยใช้แรงงาน 2 คนต่อหนึ่งฟาร์ม เป็นส่วนใหญ่มิถึง 48 ราย หรือร้อยละ 49.5 ในขณะที่ฟาร์มขนาดใหญ่ มีการใช้แรงงานครอบครัวอย่างเดียวนั้นมีเพียง 2 ราย และใช้แรงงาน 2 คน หรือ 5 คน ต่อหนึ่งฟาร์ม สำหรับแรงงานของฟาร์มที่ใช้ทั้งแรงงานครอบครัว และแรงงานจ้างของฟาร์มขนาดเล็ก มีถึง 93 ราย ส่วนใหญ่ใช้แรงงาน 3 หรือ 4 คน ต่อหนึ่งฟาร์ม ส่วนฟาร์มขนาดใหญ่ ใช้แรงงานครอบครัว และแรงงานจ้างด้วยมีถึง 20 ราย ส่วน

ใหญ่ใช้แรงงาน 3 หรือ 5 คนต่อหนึ่งฟาร์ม ถ้ากล่าวถึงแรงงานที่ใช้รวมของฟาร์มขนาดเล็ก ส่วนใหญ่จำนวนแรงงานที่ใช้จะมี 3 คนต่อหนึ่งฟาร์มมีถึง 69 รายคิดเป็นร้อยละ 36.3 ในขณะที่ ฟาร์มขนาดใหญ่มีการใช้แรงงานรวม โดยจำนวนแรงงานที่ใช้มี 3 คน ต่อหนึ่งฟาร์ม มี 6 ราย คิด เป็นร้อยละ 27.3 และใช้แรงงาน 5 คน ต่อหนึ่งฟาร์ม มี 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.3 เช่นกัน

ตารางที่ 4.8 จำนวนการใช้แรงงาน จำแนกตามขนาดฟาร์ม

	ขนาดของฟาร์มที่ทำการอนุญาตปลูกกัญกาค้า			
	ขนาดเล็ก		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	%	จำนวน	%
ฟาร์มที่ใช้แรงงานครัวเรือน				
อย่างเดียว				
1	16	16.50	-	-
2	48	49.50	-	-
3	24	24.70	1	50.00
4	8	8.20	-	-
5	1	1.00	1	50.00
รวม	97	100.00	2	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.8 (ต่อ) จำนวนการใช้แรงงาน จำแนกตามขนาดฟาร์ม

	ขนาดของฟาร์มที่ทำการอนุญาตปลูกกัญกัญาค้า			
	ขนาดเล็ก		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	%	จำนวน	%
ฟาร์มที่ใช้ทั้งแรงงาน				
ครัวเรือนและแรงงานจ้าง				
1	-	-	-	-
2	8	8.60	-	-
3	45	48.40	5	25.00
4	34	36.60	4	20.00
5	6	6.50	5	25.00
6	-	-	1	5.00
7	-	-	-	-
8	-	-	1	5.00
9	-	-	2	10.00
10	-	-	2	10.00
รวม	93	100.00	20	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

4.9 ประสิทธิภาพในการอนุญาตปลูกกัญ

ประสิทธิภาพในการอนุญาตปลูกกัญกัญาค้าของเกษตรกร สํารวจแล้วพบว่าฟาร์มขนาดเล็ก เกษตรกรที่เคยมีประสพการณ์ในการอนุญาตก่อนที่จะมาทำของตนเองมีเพียง 67 ราย คิดเป็น 35.3 โดยแยกเป็นดังนี้ เกษตรกรที่มีประสพการณ์ 1-2 ปี มีมากที่สุดถึงร้อยละ 56.6 ในขณะที่ฟาร์มขนาดใหญ่ เกษตรกรที่เคยมีประสพการณ์มีเพียง 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.9 โดยมีประสพการณ์ 1-2 ปี มีถึง 8 ราย หรือร้อยละ 88.9 และมีประสพการณ์ 3-4 ปี มีเพียง 1 ราย ส่วนเกษตรกรที่ไม่มีประสพการณ์ในการอนุญาตปลูกกัญของฟาร์มขนาดเล็กมีถึง 123 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.7 สำหรับฟาร์มขนาดใหญ่ เกษตรกรที่ไม่มีประสพการณ์ในการอนุญาตปลูกกัญมีถึง 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.1 (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9 ประสิทธิภาพในการฝึกอบรมการอนุบาลกึ่งกุลาค่า จำแนกตามขนาดฟาร์ม

ประสิทธิภาพ	ขนาดของฟาร์มที่ทำการอนุบาลกึ่งกุลาค่า			
	ขนาดเล็ก		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	%	จำนวน	%
เคย	67	35.30	9	40.90
ไม่เคย	123	64.70	13	59.10
รวม	190	100.00	22	100.00
เคย				
1- 2 เดือน	2	3.00	-	-
3- 5 เดือน	4	6.00	-	-
6- 8 เดือน	7	10.50	-	-
9-11 เดือน	2	3.00	-	-
1- 2 ปี	38	56.60	8	88.90
3- 4 ปี	10	14.90	1	11.10
5- 6 ปี	4	6.00	-	-
รวม	67	100.00	9	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

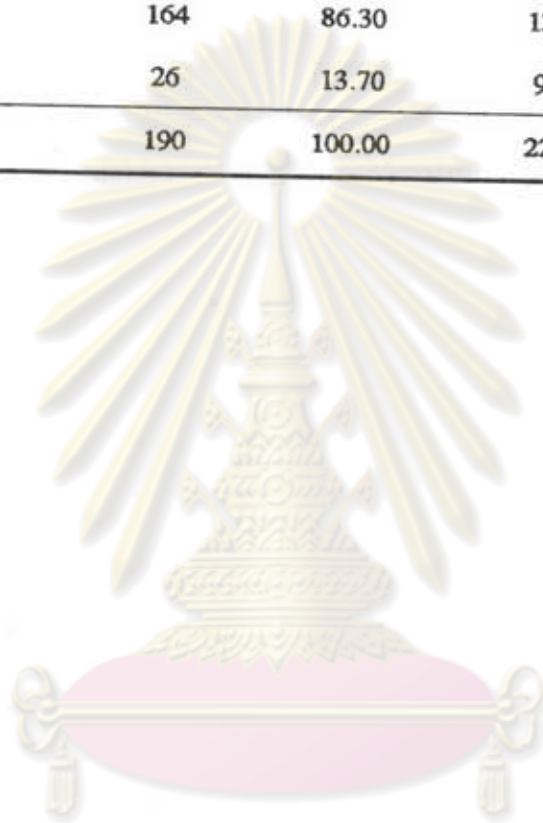
4.10 แหล่งที่อนุบาลลูกกึ่ง

แหล่งที่ทำการอนุบาลลูกกึ่งกุลาค่า จากการสำรวจพบว่า ฟาร์มขนาดเล็กมีแหล่งที่เกษตรกรทำการอนุบาลลูกกึ่ง ส่วนใหญ่จะใช้ที่อยู่อาศัยบริเวณบ้านของตนเอง มีจำนวนถึง 164 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.3 นอกนั้นจะเช่าที่ผู้อื่นทำการอนุบาล 26 รายคิดเป็นร้อยละ 13.7 ส่วนฟาร์มขนาดใหญ่จะมี 13 จำนวนหรือร้อยละ 59.1 ที่เกษตรกรใช้ที่บริเวณบ้านของตนเองทำการอนุบาลลูกกึ่ง และอีก 9 จำนวน คิดเป็นร้อยละ 40.9 จะเช่าที่ผู้อื่นทำการอนุบาลลูกกึ่ง

ตารางที่ 4.10 แหล่งที่ทำการอนุญาตถูกกึ่งมูลค่า

แหล่งอนุญาต	ขนาดของฟาร์มที่ทำการอนุญาตถูกกึ่ง			
	ขนาดเล็ก		ขนาดใหญ่	
	จำนวน	%	จำนวน	%
บริเวณบ้านตนเอง	164	86.30	13	59.10
เช่าที่ของผู้อื่น	26	13.70	9	40.90
รวม	190	100.00	22	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย